

BOAZ-Leerhuis.

Impressie van “Kerk 2.0. In gesprek met priester Jim Schilder, voorheen ongelovig journalist”

Op 24 februari j.l. werden maar liefst ruim vijftig mensen in de H. Antoniuskerk in Aerdenhout verrast door het persoonlijke verhaal van oud-journalist en chef redactie van HP/De Tijd, Jim Schilder, die via een aantal bijzondere ervaringen bij God uitkwam en werd uitgenodigd tot een bepaald pad. Daarnaast stonden centraal de ontwikkelingen in de katholieke kerken van de Amsterdamse binnenstad van begin jaren zeventig tot nu. Van dramatische opheffing van de Nicolaasparochie tot nu weer een zeer bloeiende gemeenschap, als een tweede mirakel van Amsterdam. Het eerste Mirakel van Amsterdam (Eucharistisch wonder) uit 1345 wordt jaarlijks tijdens de Stille Omgang herdacht (12 maart).

Jim schetst kort zijn eigen verhaal als een soort derde mirakel. Opgegroeid in een gereformeerd gezin uit Kampen, als zesde van tien kinderen met de zondagse praktijk van twee keer anderhalf uur in de kerk. “Niet erg, niet boeiend. *Just a fact of life*. Over God werd veel gezegd, maar het drong niet door.” Tijdens de ontzuiling verliet ook hij de kerk. Na zijn studie journalistiek vertrok hij naar New York. Met een open mind onderzocht hij alle moderne stromingen en keek zoals een journalist tegen dingen aan kan kijken. Tijdens een reis o.a. in Jeruzalem werd bijna ongemerkt een vlammetje in hem ontstoken, en een jaar later wist hij: ik moet naar de kerk – naar een katholieke kerk, waar gebeurt wat Jezus tijdens het Laatste Avondmaal deed. Dat werd de Nicolaaskerk. Het eerste bezoek was “een thuiskomen”. Na enkele weken wilde hij katholiek worden en sloot zich aan bij de doop/vormselgroep. Toen tijdens een rondleiding in de kerk aan de deelnemers werd gevraagd waar zij het liefst wilden zijn in de kerk, liep hij meteen naar het altaar, waar hij diep geraakt werd. Het was een priesterroeping, zo werd hem duidelijk, een soort verliefdheid die zijn leven op z’n kop zette. Drie weken vóór het vormsel had hij een eerste gesprek op de priesteropleiding en een jaar later begon de studie, in deeltijd naast zijn werk bij HP/De Tijd. Na twee jaar was het niet meer te combineren, verkocht hij zijn appartement, nam ontslag en verhuisde naar het seminarie in Vogelenzang. Op 2 juni 2012 werd hij priester gewijd. Wie interesse heeft in zijn verhaal, kan dit aanvragen via e-mail secretariaat.boaz@outlook.com. Of lezen www.hpdetijd.nl/2009-07-08/chef-hpde-tijd-wordt-priester/.

De kerken van Amsterdam, speciaal de H. Nicolaasbasiliek.

In de jaren zeventig waren de kerken in Amsterdam op sterven na dood. De parochie werd “Citykerk”, waarvan mgr. Van Burgsteden nog directeur is geweest. In de Nicolaas begon een kleine groep vrijwilligers met de restauratie van het gebouw. Er kwam een nieuwe liturgie op basis van Nederlandstalige psalmen uit het Abdijsboek, die in de jaren daarna uitgroeide tot een complete Romeinse Mis met psalmen. Na veertig jaar bestaat deze “abdijsliturgie” nog; vorig jaar ontving de Nicolaasbasiliek daarvoor de Parochieprijs van RKK. De parochie werd in 2001 in ere hersteld. Hoe heeft dit tweede mirakel kunnen gebeuren? Van leegloop naar terugkomst en vernieuwing, terwijl wetenschappers hadden voorspeld dat de moderne mens geloof en kerk niet meer nodig had. Feit is dat er meer dan voldoende priesters zijn in de zes binnenstadskerken van de Nicolaasparochie, dankzij de aanwezigheid van religieuzen als de jezuiten en de sacramentijnen en priesters van Opus Dei. Er is een groot en gevarieerd aanbod, en het lijkt erop dat dat ook vraag genereert.

Bij de leegloop van de kerken speelde mee dat ook priesters het geloof verloren. De tijden van het postmodernisme, van twijfel aan alles, van vragen als ‘wat is waarheid’. Van belang voor een goede viering is dat de priester een krachtig geloof heeft in God. En dat hij de werkelijke aanwezigheid van Christus uitdraagt zodat de kerk een plek kan zijn voor de ware ontmoeting met Hem.

Het helpt ook als de kerkganger bij binnenkomst niet meteen tegen een overdaad aan informatie loopt die de aandacht afleidt. Dat het in de kerk en in de sacristie voor het begin van de Eucharistieviering stil is, zodat parochianen, priesters en acolieten zich kunnen voorbereiden op het mysterie, op de gezamenlijke ontmoeting in Christus. Het helpt ook als alle handelingen tijdens de Mis in een liturgieblad staan, zodat geen overbodige woorden gesproken hoeven te worden. Zo kan de kern van het geloof volledig beleefd worden. Na de Mis is er alle gelegenheid voor ontmoeting met elkaar. De avond van het BOAZ-Leerhuis eindigde met een levendige discussie.

Het inspirerende verhaal van Jim is eigenlijk zo’n uitnodiging om de Mis op deze wijze te beleven. Misschien een idee om een opname in de Nicolaasbasiliek te bekijken via Uitzending gemist (Google: Eucharistieviering 21 februari 2016).

